

31990L0364

L 180/26

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

13.7.1990

**DYREKTYWA RADY  
z dnia 28 czerwca 1990 r.  
w sprawie prawa pobytu**

(90/364/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 235,

uwzględniając wniosek Komisji <sup>(1)</sup>,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego <sup>(2)</sup>,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego <sup>(3)</sup>,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 3 lit. c) Traktatu przewiduje, że działalność Wspólnot obejmuje także, jak przewiduje Traktat, zniesienie między Państwami Członkowskimi przeszkód w swobodnym przepływie osób;

artykuł 8a Traktatu przewiduje, że rynek wewnętrzny musi zostać ustanowiony do dnia 31 grudnia 1992 r.; rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, na którym, zgodnie z postanowieniami Traktatu, zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

przepisy krajowe o prawie obywateli Państw Członkowskich do przebywania w Państwie Członkowskim innym niż ich własne muszą zostać zharmonizowane w celu zapewnienia takiego swobodnego przepływu;

korzystający z prawa pobytu nie mogą stanowić nieuzasadnionego obciążenia dla finansów publicznych przyjmującego Państwa Członkowskiego;

prawo to może być rzeczywiście wykonywane jedynie wtedy, gdy przysługuje także członkom rodziny;

korzystający z przepisów niniejszej dyrektywy powinni być objęci uregulowaniami administracyjnymi podobnymi w szczególności do tych, które są ustanowione w dyrektywie 68/360/EWG <sup>(4)</sup> oraz w dyrektywie 64/221/EWG <sup>(5)</sup>;

Traktat nie przewiduje, dla wykonania stosownych działań, kompetencji innych niż określone w art. 235,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

**Artykuł 1**

1. Państwa Członkowskie przyznają prawo pobytu obywatelom innych Państw Członkowskich, którzy nie korzystają z tego prawa na mocy innych przepisów prawa wspólnotowego, oraz członkom ich rodzin określonym w ust. 2, pod warunkiem że oni sami oraz członkowie ich rodzin objęci są ubezpieczeniem chorobowym w odniesieniu do wszelkiego ryzyka w przyjmującym Państwie Członkowskim oraz mają wystarczające środki, by nie stać się obciążeniem dla systemu pomocy społecznej w przyjmującym Państwie Członkowskim w okresie ich pobytu.

Środki określone w akapicie pierwszym uważa się za wystarczające w przypadku, gdy są wyższe niż poziom środków, poniżej którego przyjmujące Państwo Członkowskie może przyznać pomoc społeczną własnym obywatelom, uwzględniając sytuację osobistą wnioskodawcy oraz, w odpowiednim przypadku, osoby przyjętej w zastosowaniu ust. 2.

W przypadku gdy akapit drugi nie znajduje zastosowania w Państwie Członkowskim, środki, jakimi dysponuje wnioskodawca, uważa się za wystarczające, jeżeli są wyższe niż minimalna renta z zabezpieczenia społecznego w przyjmującym Państwie Członkowskim.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 191 z 28.7.1989, str. 5 oraz Dz.U. C 26 z 3.2.1990, str. 22.

<sup>(2)</sup> Opinia wydana dnia 13 czerwca 1990 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 329 z 30.12.1989, str. 25.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 13.

<sup>(5)</sup> Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 850/64.

2. Następujące osoby mają prawo osiedlenia się w innym Państwie Członkowskim wraz z posiadaczem prawa pobytu, bez względu na obywatelstwo:

- a) współmałżonek oraz zstępni pozostający na jego utrzymaniu;
- b) wstępni pozostający na utrzymaniu posiadacza prawa pobytu lub jego współmałżonka.

#### Artykuł 2

1. Wykonywanie prawa pobytu jest dokumentowane poprzez wystawienie dokumentu znanego jako „zezwolenie na pobyt obywatela Państwa Członkowskiego EWG”, którego ważność może być ograniczona do pięciu lat na zasadzie odnawialności. Jednakże Państwa Członkowskie mogą, jeśli uznają to za konieczne, wymagać odnowienia zezwolenia na pobyt po upływie pierwszych dwu lat pobytu. W przypadku gdy członek rodziny nie jest obywatelem Państwa Członkowskiego, zostaje mu wystawiony dokument pobytu o takiej samej ważności, jak wystawiony osobie, na której utrzymaniu pozostaje.

Do celów wystawienia zezwolenia na pobyt lub dokumentu pobytu Państwo Członkowskie może wymagać od ubiegającego się jedynie przedstawienia ważnego dowodu tożsamości lub paszportu i udowodnienia, że osoba ta spełnia warunki ustanowione w art. 1.

2. Artykuły 2, 3, 6 ust. 1 lit. a) i ust. 2 oraz art. 9 dyrektywy 68/360/EWG stosuje się *mutatis mutandis* do korzystających z przepisów niniejszej dyrektywy.

Współmałżonek i dzieci pozostające na utrzymaniu obywatela Państwa Członkowskiego posiadającego prawo pobytu na terytorium Państwa Członkowskiego są uprawnieni do podjęcia zatrudnienia lub działalności na własny rachunek w dowolnym miejscu na terytorium tego Państwa Członkowskiego, nawet jeśli nie są obywatelami Państwa Członkowskiego.

Państwa Członkowskie nie mogą odstępować od przepisów niniejszej dyrektywy, chyba że ze względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego. W takim przypadku stosuje się dyrektywę 64/221/EWG.

3. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na obowiązujące przepisy prawne odnośnie do nabywania drugich domów.

#### Artykuł 3

Prawo pobytu przysługuje tak długo, jak długo korzystający z przepisów niniejszej dyrektywy spełniają warunki określone w art. 1.

#### Artykuł 4

Komisja, nie później niż po trzech latach od wykonania niniejszej dyrektywy i następnie co trzy lata, sporządza sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

#### Artykuł 5

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 30 czerwca 1992 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

#### Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M. GEOGHEGAN-QUINN

Przewodniczący